

Swato = dennj
P o ř á d e k
a
p r a w i d l a ž i w o t a
nábožného katolíka;
anebo
základové pravé pobožnosti.

Z německ. p. Dr. Sch...a

přeložil

Frant. Dobromil Kamariýt.

(NÁKLADEM DĚDICTWJ SWATOJANSKÉHO, ČÍSLO VI.)

Prodává se w tuhé obálce za 5 Kr. štz.

W Praze, 1838.

**W knizec arcibiskupské knihtiskárně, u Josefa wbovny Zetterlowé,
wedením Wáclawa Špinky.**

Pěkně a právě dj swatý Augustin: „Po-
 řádek gest vůdce k Bohu, a co od Boha
 pochází, gest pořádné.“ Každá pravidelnost
 a pořádnost panuje v říši přirozenosti! Nebť
 Stvořitel světa „všech věcí u mje
 a počtu a u máze pořádal), gelikož
 není Bůh zmatku, a obrž pořádku. Tím-
 toť se i způsob našeho gednání a celý život náš
 zprawovati má. „Všecko poctivě a po-
 dlé řádu ať se děje,“ b) napomíná Apóstol
 Páně. Nikdy pravé pobožnosti nedosáhneme, gestli že
 dnes plní nábožnosti gsauce, zegtra všeho modlení
 opauštíme; gednoho dne přes příliš pracujce,
 druhý lenosjením a samau roztržitostí strávíme;
 brzo přísný kagjci, brzo rozmařilý a swětácký ži-
 vot vedeme. Jenť spasení bez pořádku, bez
 křesťanských, stavu našemu a silám našim přimě-
 řených pravidel života, gichžto námi wěrně a stat-
 ně zachováwati náležj. Protož spisowatel těchto
 katolických pravidel života ku všem po cestě
 spasení kráčetí chtějícím slovy sw. Bernarda wo-
 lá: „Prosím vás, stůgte pevně v Pá-

a) Kn. Maudr. 11, 21. b) 1. Kor, 14, 40.

nu, pořádek s ustawičnau péčj zachowawagice, by pořádek zachowal wás."'

„Když gest hodina wstáti, neobleňug se! a) Angel na tebe gašo druhdy na Petra wolá: „Wstaň rychle a pod za mnau!" b) Medben na zpauzenj se a stýšťánj rozmarilé přirozenosti; čilemu duchu líné tělo přemáhati náležj. *) S, gaž krásnau rannj oběti gesti přemáhánj toto před Hospodinem! Protož si urči čas spánj, a od ustanoweného gednau pořádku bez potřebn neodstupug. Maudré prawidlo dj: Sedm hodin spáti dostačj. Wstaň záhy ráno, a nečiň z noci den, aniž ze dne noc. Před wýchodem slunce má manna Božj milosti, genž z nebe na paussť žiwota pozemského padá, sbjrána býti.

Prwnj twá myšlénka budiž: Bůh! „Bože! Bože můg, k tobě z gitra bdjm, po tobě prahne duše má." c) — Poznameneny se i hned sw. křížem na čele, ústech a prsau. We gménu u křížomaného Pána Sežijše wstáwám. Můg žiwot budiž s njm u křížoman, bych někdj gašo on z hrobu k věčnému oslawenj powstal. Klečni na zem a klaně se co nowé stwořenj Stwořiteli swému. Tobě ó neyswětěgšj Trogice se klaněge, prach, z něhož tělo mé utwořeno, ljbám.

a) Eklez. 32, 15. b) Ef. Xp. 12, 7. 8. c) Žalm. 62, 2.

*) Dbawláště štodné, gaš pro tělesné zdrowj taž i časem pro dušj gest líné powalowánj-se na loži za doby rannj, když giž bdjme aneb gen podřjmáwáme. Gaž nebezpečná pokušjenj magj tu přjstup.

Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu sv.!
 Pať se oblec, gsa pamětliw, že tě Bůh widj, a
 sw. angel strážce po boku twém stoj. Pane!
 deň mi rauch o newinnosti a swatosti, o
 kteréz prwnj naši rodičowé w rági
 sřrže hřjch přisli. W Krista Pána se
 obleku a w swětlu choditi budu. Dbmyg
 mne, ó Bože, wždy wjce od nepravosti
 mé, očisť mne od hřjchů mých. —

Pokropim se swěcenau wodau křekni před
 křucifix a modli se před nym chwijli u wnitř, to
 gest, gen w duchu. Předstaw si gať náležj žiwě
 welebnost Božj, s njž mluwiti chceš, a děkug
 Bohu za to, že tě minulé noci milostiwě ochrá=
 nil. Ach snad ge tento den, den posled=
 nj žiwota mého! Gať mnoho gich noci
 této zemřelo a giž i sauzeno gest! Gá
 mám gestě čas milosti, gestě den spa=
 senj. Pane! tys mi den tento propůgčil,
 on ti budiž cele obětowan. Wšecťo k
 sláwě twé! Mé myšlénky, mé žádosti,
 a slowa má ať tě oslawugj! Blásky
 k tobě chci pracowati a trpěti, neboť
 gsem uředlnj křřžowaného. Pane
 wložjž sám křjž na ramena má, určiž
 mi práci mau. Staň se nyswětěgšj
 wůle twá! —

Přemysleg chwijli na powinnosti stawu swého
 a na dobré skutky, gež tohoto dne snad budeš
 moci wykonati; tolikéz i na nebezpečnstwj a
 příležitosti k hřjchu, w něžto bys přigjti mohl, a

připravuj se k dobrému i proti zlému, úmyslně
 věrnými. Ne, ó Pane, nezhřešim — zvlá-
 ště hříchu... varovati se budu. Ach
 příliš často jsem giž tebe, ó Pane,
 urazil! Tobě, ó Bože, připovídám, a
 pevně si usmysluji, od nynička napra-
 vovati života svého. Nyni myškeny svou
 ústní modlitbu a pros Boha za požehnání jeho.
 Matku Boží však, sv. angela strážce a patrony
 své o přimluvu gegich vzýmej. Vzbud tři
 božské ctnosti, mjrú, naděgi a lásku, a ku
 konci se pomodli: Otče náš, Zdrávas a
 Apoštolské vyznání mjrú.

Když se rána zvoní ku křesání, modli se
 Angel Páně přinesl panně Marii po-
 selství a t. d., a děkuj Bohu za tagesství
 vtělení Syna Božího. Bůh se pro mne na-
 rodil! Bůh pro mne umřel! S neskon-
 čenou láskou, kdož tě může dosti milo-
 vati!

Zbývá-li ti času, čti tolikéž něco du-
 chovního a rozgymen. To čiň alespoň v
 neděli a ve svátek. Když se modlíme, mluvíme s
 Bohem; když čteme, mluví Bůh s námi. „Mluvi
 ó Hospodine! neboť slyší služebnict-
 v můj.“ a) Knihy duchovní *) jsou listové (psaní)

a) 1. Kn. Král. 3, 9.

*) Gakovéž jsou zvláště: Zlatá kniha To-
 máše Kempenského o následování Krista
 Pána. Od Stránského, vydání staršího — v Praze Král.

od Boha s nebe nám poslanj. Ěti ge s ucti-
wostj a přeměněn o tom, což přečetl, t. g. roz-
gimě. Obracege to na sebe, čiň dobrá předs-
wzetj. „Blahoslawenj, kterjž slyši
slowo Boží a ošťihagi ho.“ a)

Slyš, možná-li, každodenně mši swata u.
Gdi s radostj srdečnau do chrámu Páně, a rei s
Dawidem: „Weselil jsem se z toho, když
gest mi powědjno bylo: Do domu Ho-
spodinowa půjdeme.“ b) „Gať milj gsau
stanowé twogi, ó Hospodine! Lauži a
ombléwá dusse má po sinich twých.
Neboť lepši gest den geden w sinich
twých, než tisíce w stáncich hřišni-
ků.“

1823 — geště několik wýtisků zbýwá. Wydání druhé au-
blednějši a s pěknau rytinau giž dwě léta rozebráno.
Škoda, že se s třetím wydáním této wýborné a uťěšené
knihy tať blahe problémá!! — Život a řeči Pána
našeho Ježíše Krista od Jof. Dyttrcha. W Praze
1809. — Katolická misijnární kniha a t. d.
3tj wydání. W Praze. — Dobré jmě w dobru
gem i a t. d. Nowé, potřebnými opravami zlepšene wy-
dání, a welmi lacné. W Hradci Kr. 1837. Hlubra
modlitby. Druhé wydání. W Praze 1835. Katechi-
mus w rozmluwách od S. B. Wrány. W Praze
nákladem Dědictwji sw. Jana. Biblická Historie
star. i now. zákona, ob S. B. Wrány. 2 díly, 2hé wy-
dání, w Praze 1832. Život sw. panny Terezie
od Jof. Černého, w Praze 1830. [Kčž se některý z našich
na slowo wzatých duch. p. spisowatelů o sepjání (anebo
wolné přeložení) „legendy“ čili životů Swatých
Swětice Božích pokuji! Gaťž by se národu swému
zawděčil, gaťž wjtaný by to byl dárek!!]

a) Luk. 11, 28. b) Žalm. 121.

Přede mšjí swatau se wmysli na horu Kalwarii, a wzbud w sobě city lásky, důvěry, wděčnosti, útrpnosti a litości, gimiž Matka Páně, Jan a Magdalena proroci, před křížem stáli. Nebť ten samý Beránek Boží, genž pro nás usmrcen byl, má na oltáři na odpustění hříchů našich nekrvavým způsobem obětován býti. Představ si w osobě kněze Pána Ježíše, gať pod břemenem kříže na horu Kalwarii kráčí. Spog se při wšech mše sw. částkách s knězem, a rozgímen umučení Krista Pána. — Při postupnj modlitbě wzbud nad hřichy swými, genž smrti Kristovy příčinou byly, skrautenau litość. Ó s sem zhřešil, ó Pane! mnoho a těžce, swau winau, swau nezmětšj winau! Ó Spasiteli! nešťlechetnosti mé tě prodaly a zradily. Kriste

smilug se nade mnau! Pane smilug se nade mnau! —

Při Gloria se spog s angely a sw. nebesťtany k chwálenj Boha: Sláva buď na wňsoftech Bohu, a na zemi poťog lidem dobré wůle. Swatý Bože! silný Bože! nesmrtdlný Bože! Tobě budiž čest a sláva po wšecť wěť! —

Po Epistole, kteráž se slowy: „Bohu díky!“ končj, wzdáwen i ty Bohu díky za sw. slowo prawdy wěčné, kterěž nám skrz proroťy a apostoly zdělití ráčil.

K Ewangelium wstaň co swědeť prawého a božského učenj Krista Ježíše; pro něž hotow gsí proti peťlu a swětu bogowati a i krew swau proliti. —

Při Kredo apostolské wznánj wjry řjčage, radug se z toho, žeš k pravé a samospasitedlné wjře powolán. Kci se sw. Terezij: Gá gsem syn (dcer a) řjmské katolicke církwe. W gegj swaté wjře dci žiw (a) býti i umřjti. —

Při Offertorium, když kněz chléb a wjno Dci nebesťému obětuge, wlož tělo swé i duši swau, wšecťy moci a zboží swé zároveň na oltář, a obětug se Bohu w obět dořonalau: „Wiz, ó Pane! wšecťo, co gsem a mám, budiž twé. S, budiž i ty celý můg. Tobě žiw gsem, tobě umjram, twůg gsem celý na wěť wěť. — Když si kněz ruce myge, uwaž, že i ty na prosto čist a bez posťwrny býti máš,

abyš s knězem Beránka neposkvrněného obětovati mohl.

Představ si, gať se welicj zástupowé duchů nebeských kolem oltáře snášegj, a rci s nimi w nehlubší uctiwostj k S a n k t u s: „S w a t ý! S w a t ý, S w a t ý! P á n B ů h z á s t u p ů! P l n á g s a u n e b e s a i z e m ě s l á w y t w é. — P o S a n k t u s z p o m e ň n a ž i w é p r a w o w ě ř i c j w y z n a w a ě, z a k t e r é z w l á s t ě s e m o d l i t i o b m e y s l j š a p o w i n e n g s i; p o r u ě B o h u s w. g e h o c i r k e w, w l a s t s w a u a k r á l e s w ě h o, w s s e ě o d u h o w n j a s w ě t s k é a u ř a d y, t o l i k ě ž i n e w ě ř i c j a h ř i s t u j e y. —

Když se sw. P o z d w i h o w á n j b l j ž j, p o k l e s n a n a k o l e n a, p ř e d s t a w s i w e ě ě r a d l o w J e r u s a l ě m ě, k d e ž P á n J e ž j š s a p o s t o l y s w ý m i p o s l e d n ě w e ě ě r e l a n e k r w a w a u o b ě t n o w ě h o z á k o n a s l a w i l. W z a w c h l ě b d o s w a t ý c h r u k a u, d o b r o ř e ě i l, l á m a l a p r o m ě n i l h o s l o w y: „T o t o ě g e s t t ě l o m ě.“ A w z a w k a l i c h p r o m ě n i l w j n o ř k a: „T a t o g e s t k r e w m á n o w ě h o z á k o n a, k t e r á z a w á š a z a m n o h é w y l i t a b u d e n a o d p u s t ě n j h ř j c h ů.“ — K l a ň ě g s e P á n u B o h u s w ě m u w z p ů s o b á c h c h l e b a a w j n a s n e h l u b š í u c t i w o s t j. P ř i p o z d w i h o w á n j s w. T ě l a K r i s t o w a u m a ž u g, g a ě K r i s t u s P á n n a k ř j ž p o w ý s s e n ý, z a n á š u m ř e l. — J e ž j š i! g e n ž š ř e k l: „A ž b u d u p o w ý s s e n o d z e m ě, w s s e ě o p o t á h n u k s o b ě,“ t á h n i m n e k s o b ě, s p o g m n e n a p r o s t o s s e b a u, a b y c h ř j c i m o h l: k d o m n e o d l a u ě j o d l á s k y K r i s t o w y? S B o ž e, p a t ř n a o b l j z ě g s w ě h o P o m a z a n ě h o, o d w r a ě o ě i

swé od hříchů mých! — Při pozdvihowánj sw. krmě Kristowu uvažug, že z ran Kristowých k smrti hříchůw našich se přestila. — Klanjm se ti, ó swatá krmí, genžs za mne a za celé člowěčenstwo na odpusttění hříchůw našich wylita byla! Dbmyg mne wždy wíce od nepravosti mé, očist mne od hříchů mých.*) — Sežjš za nás umřel — smrt geho gest žiwotem našim a rány geho spasenjm našim; krm geho wolá k Otci o milost a odpusttění pro nás hřjšnjch.

Mo sw. Pozdwihowánj zpomeň na zemřelé prawowěřjcy wznawače, rodiče, bratři, sestry a přjbužné swé, tělesné i duchownj dobrodince, přátely a nepřátely, i na ty, na něž někdo zwlastě nezpomíná. „Swaté a spásitedlné gest mňšlenj za mrtvé se modliti, aby hřjchůw sprosstění byli.“ a) —

K Pater noster se modli s knězem: Dťe náš — a děkug Pánu Sežjšj, že nás modliti se naučil. Proš o prawého ducha modlitby. —

K Agnus Dei rcí s knězem: Beránky Boží, kterhž snjmáš hřjchy swěta a t. d. Radug se a plěsen, že tať slawnau oběť ku smjření Boha s námi, w rukau máme. Blož

*) Co zde a při sw. přigjm. k půwodnjmu přibáno, to z giné téhož spisow. knihy wňnato gest.

a) 2. Kn. Mach. 12, 46.

wssečny hříchny, žádosti a prosby své na Beránka Božjho, abyš w Kristu Pánu a škrze něho před trůnem Božjim milosti došel. —

K sw. Přijmání poklekná na kolena, bj se třikráte štrausseně w prsa, a rci po každé s pravou pokorau: **S** Pane, negsem hoden, abyš wšel pod střechu srdce mého, ale toliko rci slowem, a uzdrawena bude duše má." **W**zbud w sobě wraucj žádost po Kristu Pánu, a pros ho, by aspoň milostj swau do srdce twého wstaupil, to gest, přijmemy duchowně. — **A**ch, kýmž gest srdce mé dostogným hrobem těla twého, ó Sežjssi! — **D**uše Kristowa posvět mne; **D**ělo Kristowo vykup mne; **K**rew Kristowa napog mne, woda z boku Kristowa očist mne; ó dobrý Sežjssi, wyslyš mne; schowey mne do swých swatých ran, a nedej mi od tebe odlučenu býti! — **P**ohřiž se cele do ran Ukřižowaného Pána, zvláště do neswětěgssjho srdce geho. **Z**de chci obýwati, zde chci odpočjwati! **K**do mne odlučj od lásky Kristowny? —

Když kněz požehnání dáwá, wiz w duchu Krista Pána na hoře Oliwetské, gať na nebesa wstupuge, uředlnjkům swých žehnal. — **P**ři poslednjm ewangelium děkug Bohu z toho, že se Kristus ráčil wtěliti a náš vykaupti: „**S**lowo o tělem učiněno gest a přebýwalo mezi námi. **T**uto poklekní na pravé koleno a rci s pohnutým srdcem se služebnjkem Páně: **B**ohu dějny! — **U**wažug chwjli welikau milost, žeš mši

sw. přítomen býti mohl, a proš Boha, by nehodnau modlitbu twau pro zásluhy Ježíše Krista dobrotivě wyslyšeti ráčil. Otče! wiž Syna swého, w němž se ti zaljabilo! Než z chrámu Páně wykročjš, proš Boha za požehnánj, s arcioctem Jakubem řka: „Páne! nepustjm tebe, leč mi požehnánj dáš.“ a)

Z chrámu Páně domů přišed, gdi se wššj chutj po swé práci. Nemůžeš Bohu lépe slaužiti, gačo řdyž powinnosti stamu swého náležitě wykonáš. Pomažug každé zaměstnánj za úkol Božj, a konen gačo angelé w nebi wůli geho s poslušnostj ochotnau. S Bohem počni, s Bohem skonči. — Buď pilný a řádný, ne abyš lidem, anobrž Bohu se zaljbil. Wšsečoť sláwě Božj, — wšsečoť láskyť k němu! — Neynepatrněgšj skuteč pro Boha wykonaný gesti zlaté zrnno pro wěčnosť. Pročež úmysl dobrý častěgi obnow a wšsečo Bohu obětug. Každé dechnutj, každé bitj srdce a hnutj giných našich audům, každé pomyslenj dušše našj chwalíž Hospodina! — Chod wždy s Bohem, t. g. weď Bohu ljbezny žimot a nehřeššj. Bůh tě widj, Bůh tě slyššj, Bůh zná i nentagněgšj pohyby srdce twého. — Wšsečoť se napjše, wšsečoť někdy čteno bude; gedenkaždý sauzen bude podle skutků swých. —

Pracug, dočudž den gest, nebť přigde noc, noc smrti, řdež žádný nebude moci

a) 1. Mogž. 32, 26.

pracovati. Buď obratný a veselý při práci své, bez ospalosti a nervlosti. Veselého dárce miluje Bůh. Služte Bohu s radostí! — Množstvím práce se nedeň odstrašiti a zmašti. Nepokoř russi wssecko. Čiň wsse s rozvahou a rozmyslem. — Nenamáhej se přes příliš, nýbrž času užíwati se uč. Každé okamžení gest drahé! — Netitěrkuj a nepiplen se: život náš není žádná hra. W zápětí ho následuje věčnost! — S obtížných prací se nestítě, pracuj w duchu kagjnosti, k dostiucíněni za hříchů své. Pro hřích bylo Adamowi řečeno: „W potu twáři své gísti budeš chléb.“ a) Restaren se aužkostlivě o pozemské zdaření práce své. Čiň, seč gí; ostatek poruč Bohu. Řídjť on wssecko k lepšimu těch, kdož ho milují. — Dať-li se ti práce po vůli své, děkuj Bohu, čest gemu vzdáwage; nedať-li se, pomysli: S to Bůh dopausť; Bůh wssecko dobře činj. —

Za dne mysl swau častěgi k nebi pozdwihi. — Kuku k práci, srdce k Bohu! — Pohledni časem na křicifix. Ten na křijži gest naše láska, láska naše Sežjš Kristus! — Wiz obraz milé Matky Boží; gaž lastawě patřj na tebe! — Zdráwas Maria! Zdráwas Králowno! — Pozdwihi oči swých k nebi; tamť twá wlast! „S gať potupn hodná se mi zdá země, k dnyž k nebi hledjm! dj sw. Sgnác. — Kdnyž hodiny bigj, rei w srdci swém: U g ať

a) 1. Mogj. 3, 19.

prchá čas. Uběhla hodina, aniž se více nena-
vrátí. Pane, den mně milosti dogiti
nyní i v hodinu smrti! —

V poledne se modli: Angel Páně
a t. d. a zpytug chvilí svědomí své vzhledem na
hřích ten, kterého se často dopouštíš. Strávil-liš
první denní polovici špatně, použij druhé lépe. —
Při jídle viz, v duchu, Stce na nebesích, gať k
nasytění všeho, co zde žije, rukou svou stědře
otvírá. — Nezanedbej ani v poledne ani z večera
modlitbu před stolem a po stole. „Stůl, když
s modlitbou začíná a končí, všeho
bude mít důstatek,“ dj sv. Jan Blatouštný.
— Šťroť svou k jídlu nezřízenou chuť a střež se
nestřídmosti v jídle a pití. „Buďte že jste
nebo pijete, neb což giného koli činíte:
všec k slávě Boží činíte.“ a) — Nebuď
mlsný a příliš vybíračný: Vezte, což se vám
předloží.“ b) — Nesměj živi, abychom gedi,
alebrž gíme, abychom živi byli. — Rmjš-li tělo
své, nezapomeň i duši svou křmiti: Bдалиž není
život (duše) více než-li po křm?“ c)
Blahoslavení, kteříž lačnégj a žíznégj
spravedlností, nebo oni nasyceni bu-
dou.“ d) Mezi jídlem mluv, co povzbudí a
vzdělává, nikdy pak, co gméno bližního postur-
ňuje. Buď vesel, ale v Pánu; nebť Pán Sežjš sedj
co nemiditelný host u stolu tvého. Býwá-li ti

a) 1. Kor. 10, 31. b) Luč. 10, 8. c) Mat. 6,
25. d) Mat. 5, 6.

něco, zpomeň na chudého Lazara, a dopřeg mu alespoň drobtů se stolu twého. — Po gjdle dělug Bohu, gafo gedem z pěti tisíců, gežto Sežjš zázračně nasýtil. Proš o chléb duchownj, t. g. o milost Božj a slovo geho. —

Můžješ-li, namřtět i odpoledne chrám Páně, a držj-li se požehnánj, zůstaň na něm. Radug se z toho, že nám smrtelnjům na zemi dopřáno s angely w nebi zpjwati: Swatý! Swatý! Swatý! — Kristu Pánu, že u prostřed nás ustawičně přebýwati ráčj, djky wzdáwage, při wycházenj z chrámu Božjho rci: Pane zůstaň s námi, neb se připozdjwá, a den se giž nachýlil. Neopausřtęg nás, ó neyfladřřj Pane Sežjšřři! —

Z wečera, při fletánj semodli: Angel Páně a t. d. — U wečeře pozorug to samé, co při obědě. Mysli na poslednj wečeři, řteran Sežjš s učednjky swými w Jerusalemě držel. — Než se na odpočinutj položjš, podjwen se, zdaž podrjzenj twogi, máš-li gafe, doma gsau, a nařid wřře, řeho zapotřebj. — Čti něgařau duchownj řnihu a den i ostatnjm řtenj toho účastnu býti. S gař užitečno by to bylo w rodinách! — Wyřkoney na to swau modlitbu wečernj před řrucifixem. *) — Dě-

*) S domácj, děti, řeláďřa a podrjzenj magj ob hořřpodáře a hořřpodně ř modlitbě přidržáni býti. Gařř řáďbořřná by proto byla řpolečná rannj, polednj a wečernj modlitba. Předrřtawenj gsau we řwěďdomj řwém řawázáni, ř řjwotu a cwičenj se w náďbořenřtwj podrjžených řwých se

řug Bohu za všecŕa tělesná i duchovní dobrodínj.
 „Chwalte Hospodina, nebť dobrň gest,
 na věky trwá milosrdenstwí geho!“
 Zpntug swědomí své hledě na všecko,
 což = koli přes den myslil, mluvil a činil, a wzbud
 dořonalau lítost nad hřichy swými. S té
 nemděčností! Boha lásky nehodnějšjho, dobrodince
 neměťjšjho, Otce nezlaskawějšjho uraziti! — Sud
 sebe sám, byš pak nebyl sauzen. Kdož wí, zdaž
 Bůh této noci dusse twé od tebe nepožádá? S gať
 hrozno by bylo upadnauti w ruce nemwenš sprawe=
 dliwého Boha, bez předešlého s ním se smjřenj
 řrže prawau lítost a swatau zpowěd. Neboť nale=
 záš-li těžkého hřichu w srdci swém, musjš si před=
 sewziti, co nemdřím budeš moci, se wzzpowjdati.
 Gať bychom mohli pořogni býti, řdyž ge dusse
 mrtwá? Poruč se do ochrany nemblahořlawenějšj
 Panny Marie, swého angela strážce, a wymolených
 patronů swých. Konečně se pomodli za dusse w
 očistci. —

Po večernj modlitbě zachowáwení mlče=
 ní; swléřna se w počestnosti, pokrrop se swěcenau
 wodau, představuge sobě, gať gj něřdy tělo twé

přesvědčiti, zdaž totiž se modlí, zdaž do řrámu Páně řhodi,
 zdaž řástěgi do řřka sw. Čwátosti přigimagi, zdaž řádných
 nemowolených anebo aspoň nebezpečných spolřů nemagi.
 Ano, představeni řsau před Bohem řawázáni, podřřže=
 ných swých řlowem i přjřladem ř pobořností wzbuzowati a
 o gegich řpaseni pečowati. „Geřliže řbo o své a
 nemwice o domáci péče nemá, zapřel wjry a
 gest horřj než newěřjci. (1. řim. 5, 8.)

pokropeno bude, a považug lože za hrob, do něhož položen býti máš. — Setrwen we zbožných myšlenjch a citech, až usneš. Předstaw si na prawici Rodičku Boží, na lewici sw. Jozefa, a u prostřed obau obegminešladšijho Pána Ježíše. Ježíši! tobě žiw gsem; Ježíši, tobě umírám; Ježíši, twůg gsem žiw i mrtew. Dťe! w ruce twé poraučjm ducha swého! — Proctnešli w noci, modli se! „W noci poždwi hugte rukau swých k swatyni a dobrořečte Hospodinu.“ a) Dawid wstával w noci k chwálenj Pána. Kolik nocj stráwil Pán Ježíš na modlitbách. Zpomeň na pobožné dusse w klášterjch a we swětě, genž dobau nočnj Pána welebji; zpomeň na bdjci nemocné a umjragjci, gežto u welikých bolestech a trápenjch ležji; zpomeň na hříšnjky, kterj w noci Boha urážegj. — Den dni w n pravug a noc k noci wolen: čest a sláwa, moc i síla Bohu nassemu na wěky wěků. Amen.

Milý křesťane! slyš prawidlo wšech prawidel: Žádáš-li šťastně žiw býti, uwrhni se cele do náručj Božího! Nepokognoť gest srdce nasse, pokud w Bohu neodpočjmá. — Wšecť žiwot twůg w Bohu buď pohřjžen. Nečiň nic proti Bohu, nečiň nic bez Boha; nehledy nic krom Boha; wšecťo čiň a snášeg pro Boha! — Dř se pewně prawé samospasitedlné wjry. „Bez wjry nemožno gest, ljbiti se Bohu. b)

Základu giného (prawdy a spasení) žádný položití nemůž, mimo ten, kterýž již položen jest, genž jest Kristus Ježíš w swaté římské katolické církvi. — Toliko jedna prawda, jeden Ježíš, jedna církev! Nemůžet Boha míti za otce ten, kdož církev nemá za matku," djsw. Cyprian. — Wěř tedy proto, že církev Duchem sw. vedená takto wěřiti učí, ne pak, že toho slabý rozum nechápá. — S gať často rozum náš blaudí! Wjra pokorná cestu k spasení uřazuje a mauličkým rozumu uděluje. Wnučug se u wjře wždy wíce a wíce poslaucháním dobrých kázání, čtením knih duchowních, obcowáním s kněžskými a s nábožnými lidmi; zvláště pak modlitbou a žiwotem křesťanským. Wjra jest swětlo Bohem rozžaté; tyť ho za ně profiti musíš. Wjra ge přeswědčení ze zkušenosti wnitřní; proto mnozí nepřigbau k swétlu, gelikož skutkové gegich zljgsau. „Bude-li kdo chtiti wůli geho (t. Ježíše Kr.) činiti, rozeznáť učenj to, jestli z Boha." a) Wšeliké pochybenstwj u wjře mizj, gať mile se hřichu wýhost dá.

S bludaři a s posměváčky náboženstwj neobcug. Gaťé jest towarňšstwj swětla s temnostmi? — Nehlauben w tom, co wýššj jest rozumu twého. „Kdo skaumatelem jest welebenosti, zachwácen bude od sláwn." b) Nestyď

se za swau wjru, alebrž wyznámen gi před swětem, zastáwánjm prawdy *) a měregným w náboženskwj se cwičenjm. — Chlauba twá budiž w řjži Kristowu! Buď bláznem před swětem pro Boha, pať budeš maudrým před Bohem. —

Daufen w Hospodina; nebť on Bůh twůg a spasenj twáři twé. — Odpočjmen w náručj sprawedlnosti Božské, gaťo djtko w fljnu matčině. Gestíť gedem, genž w šle řjdi, bez gehož wědomj ani wlas s hlawn twé nespadne. — Za tau přjčinau se warug wssech aužkostných starostj, nebť Pán o tebe se stará. — Střez se wšak i nečinnosti a lenivosti; neboť Hospodin chce, abyš s njm aučinkowal. — Následug napomenutj sw. Ignáce: „Twá w Boha důwěra budiž tať účinná, gaťo byš ty wssecko činil, Bůh pať nic; činnost twá tať w Boha důwěřug, gaťo by Bůh wssecko činil, ty pať nic. — Nebuď w štěstj wysokomyslným aniž w neshěstj malomyslným. Žiwťe starý Bůh, on pomáhá w každé nauzi. — Žádného zlého se nebog, leč hřichu; gelikož dussi zabjgj. — Zhřessil-lis pať, nezaufen! Mámeť u rozhněwaného Otce prostřednjka Sežjše Krista sprawedlnvého; ontě smjrenj za hřichy nasse. —

*) Wjz: Proč gsem Katoljkem? — ob Jana W. Girjska. W Praze nákladem Děb. sw. Jana. Boho-
mil ob téhož a tamtéž, gaťož i břjwe giž gmenowaný:
Katechismus w rozmluwách ob S. W. Brány, nákladem
téhož D. J. S.

W ranách Krista Pána milost bude dána, w nich spasení a nalezení. — Následug tedy wěrně hlasu svědomí svého a wnučnutí Božích. — „Gednau mluj Bůh, a podruej téhož neopafuge.“ a) Neodporug Duchu swatému! kdo pravdu poznává, kdo wůli Páně wí a podle ní žije, těžce hřeší. — Přemáhaj tolikéž pokušení a hříchu; u věci té wstať nebud příliš aužkostliv. Bůh nepřítel tě sice a hříchu může wábiti, swolení ale gest w moci tvé. Ne, ó Pane, nezhřeším! Tobě gedno se chci klaněti, gedno tobě slaužiti. — Nespolehaj na sílu swau; gsíť slabý. Důvěrug w Krista; když on s tebau, kdo proti tobě? — W Hospodina daufám, nebudu zahanben na wěky!

Milug Boha nade wšechno, a obřekni se, aspoň w srdci, wšeho, což gest z swěta. — S kým bychom mohli s apóstoly zwolati: Pane! wšecť o g sme opustili a tebe následowali. — Můžeme my Boha, genž nás až k smrti milowal, milowati? — Žádáš se naučit milowati, — gdi ku kříži. Hora Kalwarie gest wysoká škola lásky. — Mysli pilně na Boha; uvažug dočonalošti a díla geho. Každá bylinka, každé kwětko k tobě wolá: Bůh nás učinil. — Chwal Hospodina a plésaj mu z celého srdce. S prastarý a wěčně nowý krásu, tať pozdě gsem tě poznal, tať pozdě tebe milowal! — Mluw rád o Bohu, ale wždy s nehlubší uctiwostí. Ponaučná a příkladná rozmlawání gsau sílci potrawau pobožnosti. „Žádá

rozprávka mi není milá, aniž se mi
gaťá kniha líbí, kde gméno „Sežijš“ sly-
šeti není,“ dj sw. Bernard. — Vzbud častěgi
wraucj ljtost nad hřichy swými. Boha gsem urazil,
genž pro mne slze wyléwal, genž pro mne křwácel!
Ach! kdož dá potoky slzj očjm mým, abych plakal
a plakati neustal? — Zachowen w sobě wždy
wraucj žádost Boha milowati a wěčně s ním býti.
Kde gest Sežijš, gehož miluge dusše má? Wstana
budu hledati, až ho nagdu. — Bud hotow pro
Boha wšeho se zhostiti, od wšeho se odlaučiti,
gedno ne od geho lásky. Lásky musí oběti přiná-
šeti. S wážné slovo: Gá chci Boha nade wšedko
milowati!

Učinil-liš wše, co ti přikázáno bylo, rci:
„Služebnjš neužitečnjš gsem. — Střež
se marnosti a peychy, onatě kořen wšelikého hřichu
a smrt wšeho dobrého. — Proč se medle prach a
popel wybjná? — Co máš dobrého, gestobys od-
ginud nebyl wzal? proč se chceš tedj chlubit, ga-
kobys odginud nebyl wzal? — Bůh sláwu swau
žádnému ginému nedá. — Hleď se tedj we wšem,
cokoli smenšijš, mluwjš aneb činjš, ne lidem, ne
sobě, alebrž Bohu zalibiti. — Mysli častěgi na
křehkosti a hřichy swé; ach, gať slepý, gať chudý,
gať bjdný gš. — Žáden si od swěta raděgi nepo-
znánu a potupenu, než chwálenu a ctěnu býti. Bud
malíčkj w očjch swých, byš byl welkj před Bohem.
Kdo se ponjžuge, bude pomýšlen. —

Gsa od někocho uražen, nebud přjliš nedůtkliw.
Blaho slawenj tišj! — Kdož byl wjce a

nespravedlivěgi urážen nad Pána Ježíše? — „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ a) Hněv zaslepuge rozum a gest pramenem mnohých hříchů. — B hněvu nemluw, aniž gedney! Medey slunci zapadnauti nad hněwem, ale smiř se w brzce s bližnjm swým. — Bůh náš gest Bůh pokoge. — Pokog wám! bylo Ježíšowo pozdravenj Apostolů. — Potlač hned prwnj myšljenj proti bližnjmu swému. Dokud had nepřátelstwj malý gest, zabj ho, by on, gsa wětšjím, nezabil tebe. — Odupšjte, bude wám odpustěno. — Milugte nepřátelny swé, dobrořečte těm, kteříž wás nenáwidj, dobře činite těm, kteří wám bezprávj (nátisťny) činj. — Geden druhého břemena neste a tať naplnjte zákon Kristůw. —

Bud trpěliw w trápenjch a sauzenjch. — Menjť žádné giné cesty k nebi, from cesty kříže. — Králowstwj nebeské násilj trpj, a ti, kteříž násilj činj, uchwacugje. — Patř na ukřižowaného Pána Ježíše, a následug příkladu na hoře Kalwarii tobě zůstaweného! — Učiň z nauze ctnost. — Trpěliwost wšse lehčjím činj. — Wšseliká trápenj gsau milost Božj, nebť od hříchů očisťugje k Bohu wedau. — Dělug tedy Bohu i za trápenj. Koho miluge Pán, to hoť tresce. Příčinau toho dokládá sw. Augustin: „Weličj kříž gest, žádného křj-

že nemjti. — Warug se rozkošnosti. Maudrost
neb hwa nalezena w zemi těch, kteříž
rozkošně žijí gfa. "a) — Uloha žiwota
gest, zapjranj sebe a opravdowá kagjcnost. —
Kristus dj: Nebudete-li pokánj činiti,
wsic k ni zahynete." b) Za tau přjčinau škroť
tělesnost swau a uweď tělo swé w podrobenost, by
dusse twá byla swobodna. —

Uchowen oči swých, aby wssetečností
a neřádností neslaužily. Dči bhwa gi
často branau smrti pro dussi. Modli se
tedy s Žalmistau Páně: „Odwrať oči mé, ó
Pane, aby newiděly marnosti." c) —
Ohrad ussi swé trny bohobognosti, by
oplzlých rozprávěť neposlauchaly.
„Blá rozmławánj porussugi dobré
mrawy." d) Nebaž po nowinách; nebť to roz-
tržitu činj dussi a w lehkomyslnost gi uwádj. „Nic
nenj nowého pod sluncem." e) Škroť
hrdlo swé a nebuď geden s těch, gichž Bohem
břich gest. Prwnj přikázanj, gež Bůh lidem dal,
byl půst. — Nřjzené posty swědomitě zachowáwen,
a newngjmeny se od nich s moci swé. Gaž často
snássel Sežjš hlad a žizeň, horko a žimu! gaž
nepohodlný nocleh, gaž přjkré měl smrtebné lůž-
ko; gaž se kázanjm unawil a cestami zemdlel!
Koliť noci probděl! — W kterých ze wssech těchto
mrtwenj následugeš Sežjše Krista? — Slyš, co

a) Šeb 20, 13. b) Luč. 13, 3. c) Žalm. 118.
d) 1. Kor. 15, 33. e) Řaz. 1, 10.

dy mistr Božský: Chce-li kdo přigiti za mnau, zapři sám sebe a beř swůg kříž na každý den, a následug mne." a)

Krocenj gaznka gest weliké sebe zapjranj. Tento malý aud, gaž weliké věci často promodj! — Gest wšelikost nepravosti, nepokogné zlé, plné gedu smrtedlného. b) Swaté písmo prawj: „Mnohé mluwenj nebývá bez hřichu." c) Buď zpozdlým (zdlauhawým) k mluwenj, a před ústa swá postaw stráž. — Gestit čas mluwenj i čas mlčenj. — Břidka kdo toho litowal, že mlčel, ale přecasto že nemlčel. — W řeči své buď wždy wěren prawdě. „Usta, kteráž lhu, zabijegj duši." d) — Nemluw o cizích chybách, leč z důležité příčiny. Láska přikrývá wšecko, láska wymlauwá wšecko. Nečin příliš často nawštěny. Dbyčegně se horši domu wracjme, než gsme wysšli.

Buď ku každému přjwětivým a ochotným, důwěrně ale a sstaupněgi s mnohými zacházeg. Kdo nalézá přjtele wěrného, nalézá poklad; ale z tisjcůw si wymol gednoho, prawj maudrý Synrach. — Wnhýben se towarýšenj se swětáky; se zbožnými budeš zbožným, s lehkomážnými lehkomážným. e) Milug samotu, onatě matka modlitby a swatosti.

a) Luk. 9, 23. b) Luk. 3, 5. c) Přjst. 10, 19.
d) Kn. Maudr. 1, 11. e) Žalm. 25, 56.

Milý po Bohu prahnaucj křesťane! (křesťan=fo), nechod po radostech a rozkošech světských! *) Tyť gš pro něco vyššího stvořen; nebo má twým podilem, twau nad mjru welikau odměnau Bůh sám býti. — U tworů nehledy útědy; slad=ch se zdá kalich, gegž ti svět podává, ale konec geho gest — hořkost. — Lepší-tě ocet a žluč we škole křjže Sežjstowa, než-li med we škole světa. — Kdo Boha od srdce miluge, wždy bude mjtí radosti. Dkuš gen, gať sladch gest Hospodin twůg! — Což gšau wšeliké radosti pozemské u přirornánj s rozkošj duše, kteraužto gedinké milostné wzezřenj Páně působj? Rozkoš světská ničdy nenasytj; wždy gest nowý hlad, wždy nowé mučy!

Co gest spanilost a krása? Kwjtká, genž w brzce wadnau. — Co ge čest a sláva? Lesťnaučj se z mydlin bubliny, genž se brzo rozplasty. — Co gest bohatstwj? Neměrný přítel, kterýž nás w smrti opauštj. — Wšecťo pomigj; gedno ctnost trwá! —

Zachowey newinnost; onatě o kraja

*) Wšsemťe domoleno ba i povinno a náležito, po=wrážeti se. Kéžby gen práwě hřjšná a na wšost nebezpečná wráženi wnhledáwana a obirána nebyla! Gať weliké mravů poškození způsobugi! Sw. František Salešch prawj: „Tance a bálů gšau weblé přirozenosti své věci lhostegné; gať se ale obhčegně promáběgi, welmi se k zlému šloňugi, a gšau plny nebezpečenímj.“

dusse. „Š, gať krásné gest pohlawj čisté! geť u Boha známé i u lidj.“ a) Bdi nad myšlenjmi a žádostmi swými, a warug se i stjnu nečistoty. „Blahoslavenj čistého srdce, nebo oni Boha widěti budau.“ b) Nic nečistého newegde do králowstwí nebeského. — Sdporug zlému hned z počátku; nebť gestliže se zlé rozmohlo, pozdě se lje užjwá. c) — Žertů, smyslu dwogjho neposlauchen s oblibau, aniž ku wssetečným řečem mysl swau přikálden; nýbrž neljboť a osflimost swau na wssem, což nečistého foli gest, žregmē progewug. My křesťané gsme pokolenj swaté; co nečistého gest, aniž gménowáno buď mezi námi. — Neklade se neposkwrněné a panenšké tělo Kristowo na gazně twůg? — Buď wá žnň a dostognň w zacházenj s pohlawjm ženšým, wždy na paměti mage, že tě Bůh widj a angel strážce twůg tebe pozoruge. — Čistota gest welmi něžná (a utlá)kwětínka, gedinšým dotknutjm wadne. — Utjken, prchni před nepřitelem; nebť gedno útěkem se zwjtězuge. — Milugeš-li nebezpečenstwí, zahyneš w něm. — Přetrhen pautu, gimiž w porobě potupné sewřen gsi. Nelzeť dwěma pánům zároveň slaužití. Přátelstwí swěta tohoto gest nepřátelstwím Božím. — Nespolehen na swau sílu;

a) Kn. Maubr. 4, 1. 2. b) Mat. 5, 8. c) 1. Kr. 6, 9. — 15, 50. Galat 5, 21. Efeš. 5, 5.

gsiř křehký člowěk. Kdož stoji, hlediž aby nepadl. Čistota gest dar nebeský; toliko pokornj gsau gj účastni. — Warug se marnosti a penchy i w štatstwu. Gafnýž štat gest čistotněgšj nad newinnost? Pencha gde před pádem. *)

Cti swětské i duchownj swé w rchnosti, a buď gim s láskau poddán; nebť gsau od Boha zřizeny. Přemáheny swěhlawost swau; kdo sám sebe následuge, wůdce slepého následuge. — Buď w rchnosti swých poslusen ne z bázně, aniž abys se zaljbil, nýbrž škrz swědomj. a) —

Synu! cti rodiče swé, abys dlanho žiw byl a dobře se ti wedlo na zemi. „Požehnáni otcowa utwůrzuje domy synů; zlořečeni pať otcowa aneb mateřino z kořene wywrači základy.“ b) —

Mládenče! Panno! Buďte poslusni učitelů a wychowatelů swých, genž wás k dobrému wedau, aby někdy s radostí a ne u wzdychání z dušj wassich počet dávali. — Manžele, buď poslusna manžela swého; ontě Pánem twým a hlawau rodiny od Boha ustanowenau. — Manžele! rozkazug laškawě a rošasně, gsa pamětliw,

*) Co čistotu w stoletj našem nejwice podkopává, gest rozmařilé wychowávání, nedostatek lázně a pořádku w ročinách; nemjrné bažení po wyraženjch a společnostech; ležowážné a příliš swobodné obcowání obého pohlawj; čtenj nemravných knih, a ošwěta bez Boha a bez swědomj.

a) Řim. 13, 1 — 5. I. Petr. II, 13 — 19. b) Ež. 3, 11.

že i ty máš Pána w nebi. — Křesťane! Křesťaně! bog se Boha, milug vlast, cti krále, poslauchen duchownich i swětšých wrchnostj. — Nehlauben w nařizenjch wrchnostenšých, aniž hled na lidské wrchnostj swých vlastnosti, nobrž na Boha, genž ge nad tebau ustanowil. — Přigjmen s uctivým mlčenjm domluwn, těsse se, že chybny své poznáš. Lepšjť gsau rány od maudrého nám zasazené, než lichotivá pochwala posetilcowa. — Cti zwláště kněze. a) Kdo těmi pohrdá, Kristem pohrdá. b)

We wšech věcech následug Pána Ježíše, genž dj: „Gá gsem swětlo swěta, kdož mne následuge, nechodjť w temnostech.“ c) We wšeličých případnostech sám sebe se taž: Co by byl Pán Ježíš zde smenšlel, mluwil a činil? — Rozvažug tedn pilně swatý žiwot geho: „Chobil dobře činně.“ d) Následug šlépěgi geho. Udělug ráb chudým; gsaut audomé Kristowi. — Co gednomu z bratři neymenšjch učinjš, učinilš Kristu Pánu. — Nawštěwug nemocných, těš trpějch, přispěg ku pomoci potřebným, buď ke wšem wjdny a ochotny. — „Eáška přiřký wá množstw jhřichů.“ e) Angelské gest to zaměstnanj, djetky pěstowati a w bázni Božj wychowáwati.

Wynasnaž se sw. wjru wšude rozšitowati, dobrými knihami, chwálenjm dobrých fazatelů a

a) I. Tim. 5, 17 b) Luč. 10, 16. c) Jan 8, 12. d) Šk. Ap. 10, 38. e) Petr. 4, 8.

zpowědníků. — Wyučug hříšnýjky cestě Páně, a
 slowem i příkladem k počinj gich napomínem. —
 Pobožný život gest tichým účinným ká-
 záním. — Běda však tomu, kdo pohor-
 šení dává! — Jednoho gest za potřeby, —
 duši svou zachowati k životu věčnému.

Milý křesťane! chceš-li weliké toto djlo wy-
 konati, buď přítelem modlitby. — Bůh do bré-
 ho Ducha svého uděluge těm, kteří ho
 zaň prosj. — Modlitba a mrtwenj gsau dvě
 křídla duchownj, gestto tě nad potupný swět
 wznesau. Nabuď srdce! nebe bude twau odměnau.
 Dbegmi sw. kříž; wiž umjragjčho Pána Ježíše, gať
 hlavu svou k polibenj pokoge k tobě skloňuje. —
 Ó! té slasti! ó té blaženosti! Pane! zde gest
 dobře býti! — Měg se dobře světe krásný! —
 Co gest tak krásného gaťo můg Spasitel? — Pane!
 zde gest dobře býti; den mi u tebe stánek si udělati
 a u kříže twého odpočinutj nalezti! —

Odpočinutj nalezti? Zde nenj odpočinutj
 dočonalého, nýbrž až wěgdeme k odpočinutj věčné-
 mu. Život náš gest bog, genž se gedno smrtj
 končj. Život náš gest putowánj, gehož konec věč-
 nostj se dosahuge.

Milý křesťane! máš dalekau cestu před
 sebou, cestu welmi nebezpečnau a temnau. Za-
 tau příčinau si w y m o l wěrného wůdce, maudrého
 duchownjho pastýře, dočonalého zpowědní-
 ěa. Pros Boha o wnučnutj, by ti toho poukázal,
 gehož ustanowil duši twé. Tenť musj býti mau-
 drý, pobožný a laskawý. — Nalezna ho, wlož

zcela dušši swau do rukau geho. Powažug ho za angela Bohem tobě poslaného. Měj k němu uctivost, lásku a důvěru. Ukáž mu wišecky srdce swého záhyby; bez rady geho nic důležitého neboť před sebe; budiž ho poslušen, gaťožto zastupitele božjho. —

Chceš-li cestu pobožnosti nastaupiti, zporově z celého žiwota twého neli potřebná, předce welmi užitečná bude. — Přijmiej častěji sw. Swátosti; čiň to možná-li každý mēsic, neb ať po čtwrt letj. — Buď negen upřímný w udání hříchů swých, anobrž i skrausseně gich litug. Bez lítosti není hříchůw odpustění. Polepsšení se gest ale neylepsšjím důkazem. — Srowněj tedy častěji nyněššj staw duše swé ee stawem času předesšlého. Gaťau wadu gš se sebe složil, gaťau ctnosti gš prospěl? — Wěz: kd o nekrácj k u předu, gde z pět. — Sled i swatých odpustkůw účasten býti. D gať potřebni gsme takowého časných tcešťů prominutj, přjčinau slabosti našj. — Pomni na přjsné kagicj skutky za prwnj doby cirkwe našj. Sedno horliwému kagicjmu odpustky mohau prospěti. Čině pokání, s gaťěz gš, důwěřug se, pro Ježíše Krista, w milosrdenstwj Božj. — Nawššterug pilně neyswětěššj Swátost oltární. Pogďme a modleme se; co nám může Bůh na trůnu milosti swé odepřiti? Wnleg srdce swé před Kristem Pánem, genž wolá: „Pogďte ž ke mně w šicění, kterjž pracujete a obtjženi gš te, a gá wás občerstwjm. — Sti zwláště sw. křjž. Křjž gest kázatelnau obráceníse, ontě školau swatosti. K Matce Božj progerug wraucj nábožnost, aniž se štyd k gegj úctě růženec

častěji se modliti. Ona-tě zrcadlo spravedlnosti, štít čistoty, útočiště hříšníků; ona-tě Matka — Matka milosrdenství. — Vzhýmey i Svaté a Světice Boží, čten životy jejich, a vymol si jejich několik stavu svému přiměřených za ochrance a za zvláštní wzorn (příkladů) k následování. — S w ě t w e l k é S w á t ě y se zvláštní pobožností. W čas adventní a postní rozmnož modlitby i mrtvení své. — W těch třech tak nazvaných suchých dnech každého čtvrt léta, kdež nám církev nasse přísněji se postiti přikazuje, modli se zvlášť za záležitosti křesťanstva, za našeho svatého otce římského Papeže, za biskupy a kněze; a žádej Boha, aby dobré a pilné dělány na winici swau wyslal; — nebť w suché dni býwali druhdy kněží obvyčgně swěcení. — Welmi prospěšno by bylo, každoročně od starosti swětských po několik dní se uchýliti, a w tichém samotenství duchovními cvičenými se objrati. Urči si aspoň jeden den každého měsíce, kdežto byš s obzvláštní bedlivosťi o spasení duše své a o posledních věcech člověka přemyslel. Čim gi-ným má pozemský život náš býti, leč připravau k šťastné smrti? Pamatug ústawičně na poslední věci, a nehřešš. — Blahoslavený ten, kdož s sw. Dawidem řici může: „Přemyslel jsem o dnech starých, a léta věčná na myslí mám?!

Duſſe milá! nawyňni ſ cела tomuto ſwatodennjmu pořádku a těmto prawidlům žiwota. Čti, a opět čti a zachowáwen! „Blahoslaveni, kteříž ſlyſſi ſlowo Boží a oſtřihagi ho.“ Prikázani Boží negſau těžká; nebť láſka přemáhá roſſedko. Slyš hlas paſtýře dobrého, Ježíſſe Kriſta: „G ho mé geſt ſladké, a břimě mé lehké. Pořog wám! Pořog ſwůg dáwám wám, ne gaťň ſwět dáwám.“ — Pořog tobě čtenáři nábožný; zde w dobrém ſwědomj, a pať na měčnoſti, w nebi!

N á w ě ſ t ě .

Knihy, kteréž posud vyšly na světlo dědictvím sw. Sana Nepomuckého, majíť owsšem daleko wíce odbýratelůw, než každá giná kniha, poněwadž tento ústaw nový gest, poněwadž redakcj z užitečných wěcí wybírá, co by lidu bylo neyžitečnějšiho, a poněwadž lacinějšich kněh na prodej není, nežli těchto. Nic méně wšak nemají tolik odbýratelůw, kolik se gich při wydání každého čísla obměňšij, a kolik gich úplně zobecnění wědomostj nábožných požaduge. A co gest toho příčinou? — Dobrý náš lid o tom celém ústawu po dnes buď málo, buď docela nic newj. Stalo se owsšem ohlášení úplně giž kolikrát, a při wygiti každého čísla obnowuge se z částky w nowinách měregných. Kdo ale drží nowiny? — Sprostý člowěk, gehožto blaho se tímto ústawem snad přede wšim a newíce obměňšij, ten měregné nowiny držeti nemůže. An ale na obecném blahu, kteréž vyplývá z pravé bázně Boží a křesťanské dokonalosti, každému gest záležjno, wšickni ho máme též podporowati. Stalo se to giž z částky hogným počtem spoluaudůw téhož Dědictwí. Kdyby se ale na tom přestávalo, tím by se nedocílil spasitelný aumysl téhož ústawu. Leží-li mnoho peněz na gistinách a mnoho tištěných kněh we

řládu, tím srdce lidu ani útěchy nenabude, ani mravního usměrňování. Když ale p. p. spoluaudové Dědictví sv. Jana Nepomuck., a mezi nimi zvláště velebné duchovenstvo, a všichni, kteříž o tomto dědictví úplnou mají povědomost, z křesťanské lásky ku svému království přičinováti se budou oznamováním, poroučením, schvalováním, aby nebylo českého města, vesnice, a v nich téměř ani jednoho příbytku, v němžby chyběla knížka svatojanská, a srdce rodin jejího naučení nebylo prázdné: napotom se dočtí ke cti a chvále Boží a ku spasení lidu to, co zvěčnělý veleb. p. zakladatel dědictvím tímto obměnil, k čemu se poslední vůle jeho přigala, od G. cis. král. Milosti potvrdila, a k čemu celý tento ústav gest. Tím bude možná, aby knížky tímž Dědictvím budoucně vydávané vždy latinějsí byly, až by se i to dalo uskutečniti, aby, dle vůle zakladatelovy, chudým zdarma se podávaly.

Další žádají se p. p. spoluaudové, aby každý sobě náležející výtisk, gať vngiti jeho se v novinách oznámí, sám cestou sobě nejkratší a nepohodlnější obstarati neztížil, an redakci toliko těm knihy zasíláti může, kteříž mnoho výtiskův nagednau odbírají. Kdo by však se rád domýšlal, gať gest stav, zruš a účinnost téhož Dědictví, ten nechať drží, nebo aspoň nahlédá do časopisu pro katol. duchovenstvo, v němž čtvrtletně zprávou o dědictví svatojanském se podávají.

Wáclaw M. Pellica,
kanovník na hradě Pražském,
redaktor.

Z p r á w a.

Na mnohá poptávání, zdaž knihy nákladem Dědictví Swatojanského wydané, ještě k dostání gsau, na vědomí dáváme, že gať w konsistorijním kanceláři, a u redakci (u chrámu Páně u sw. Wita, čisl. 41.) tak i w každém kněhupec-
twi gsau k dostání:

Proč jsem katolíkem. Dd Širška, po 4 kr.

Bohumil. Dd téhož = = = = — 36 —

Panna Orleanská. Dd J. Zimmermanna — 10 —

Náboženství w rozmluvách. Dd Brány — 24 —

Rodina Bohowěrných. Dd Pohorelého = — 30 —

Swato-denní pořádek. Dd Kamarýta = — 5 —

Odměna pilným dítkám s 8 nápěvy.

Dd Žitka = = = = = — 10 —

Oct. Nikolaikirche auf der Altstadt Prag.

Dd Jana Zimmermanna = = = = = — 15 —

Rorátní zpěvy z 15. století. Wydány

od Pessiny = = = = = — 15 —

Gjrkewní obřad korunování českých krá-

lů. Dd Pessiny = = = = = — 40 —

